

Smak słowa

Słowo wypowiedziane we właściwym czasie jest jak złote jabłko na srebrnych czaszach.

Król Salomon porównywał wypowiedź do wykwintnie podanego posiłku.

Słowo wypowiedziane we właściwym czasie jest jak złote jabłko na srebrnych czaszach (Przyp. 25,11).

Podobne spostrzeżenie znajdziemy w Psalmie 119:

O, jak słodkie jest słowo twoje dla podniebienia mego, Słodsze niż miód dla ust moich (Ps. 119,103).

Chyba z tego wynika, że dobry autor tekstu powinien być „dobrym kucharzem”. No ale jaki powinien być ten duchowy pokarm?

Myślę, że słowo, które piszemy, powinno być przede wszystkim „pożywne”. Można powiedzieć, że dobry tekst powinien spowodować u czytelnika jakąś wartościową zmianę wiedzy, świadomości, a może odmianę duchową. Najlepsze wypowiedzi to takie, które ludzie łatwo zapamiętują i chętnie polecają innym.

Jest takie powiedzenie: „apetyt rośnie w miarę jedzenia”, ale jest ku temu jeden warunek. Posiłek powinien być smaczny. Osoba, która bierze się do pisania, powinna zrobić wszystko, żeby czytelnik znów kiedyś chętnie zajrzał do tego samego źródła, aby zakosztować kolejnej porcji.

„Jedzenia” nie powinno być ani za mało, ani za dużo żeby można było się odpowiednio nasycić, ale nie przekarmić. Najlepsze teksty wcale nie muszą być długie. Ważne jest, żeby w możliwie krótkim tekście, przekazać jak najwięcej wartościowych myśli. Czasem kilka słów może być więcej warte niż monotony, nużący, długi wywód. Należy więc unikać tzw. „lania wody”. Mówiąc inaczej, chodzi o to żeby wyczerpać temat, ale nie wyczerpywać czytelników.

Niedobrze jest zjadać od razu takich, świeżo upieczonych, jeszcze ciepłych bułeczek. Znacznie zdrowsze są te, które trochę poleżą i sčerstwieją. Świeżo przygotowany tekst, czasem warto jeszcze raz przemyśleć, poprawić i uzupełnić, albo skrócić.

„Posiłek” nie powinien też być „przesłodzony”. Król Salomon napisał na ten temat następującą, stosowną przypowieść.

Niedobrze jest jeść za wiele miodu; bądź więc oszczędny w słowach pochwalnych (Przyp. 25,27).

Danie powinno być konkretne. To znaczy, powinno być wiadome, co jest na talerzu, a nie jakiś przysłowiowy groch z kapustą i nie wiadomo z czym tam jeszcze. Czyli przekaz powinien być konkretny, spójny i czytelny, na wiadomy temat, a nie taki – o wszystkim i o niczym.

Pokarm powinien być lekkostrawny. Nie powinno się stosować słów i wyrażeń niezrozumiałych, obcojęzycznych itp. Przekaz powinien być czytelny i dobrze zrozumiały.

Duchowe danie nie powinno też być mdłe. Warto więc wypowiedź przyprawić np. odrobiną entuzjazmu, życzliwości, albo czegoś ciepłego.

Pożywienie powinno być ładnie podane i przyozdobione. – Dla przykładu Chrystus barwnie przyozdabiał swoje nauki przypowieściami.

Dobry Wzorzec.

A teraz sprawdźmy co napisano w Biblii, o tym, jak wypowiadał się Pan Jezus. Oto dwa teksty:

Przyszli tedy słudzy do arcykapłanów i faryzeuszów, którzy ich zapytali: Dlaczego nie przyprowadziliście go? Słudzy odpowiedzieli: Nigdy jeszcze człowiek tak nie przemawiał, jak ten człowiek mówi (Jan. 7,45-46).

A gdy Jezus dokończył tych słów, zdumiewały się tłumy nad nauką jego. Albowiem uczył je jako moc mający, a nie jak ich uczeni w Piśmie (Mat. 7,28-29).

Jednocześnie Biblia sprawozdaje, że Jezus był skromną Osobą. Sam o Sobie powiedział: „*jestem cichy i pokornego serca*” (i w dodatku polecił, żebyśmy Go w tym naśladowali). Wyraził to tak:

Weźcie na siebie moje jarzmo i uczenie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych (Mat. 11:29).

Odpowiedzialność.

Przytoczę teraz jeszcze kilka biblijnych tekstów, które zachęcają do głębszego zastanowienia się nad treścią wypowiedzi.

Gdzie dużo słów, tam nie brak występku; lecz kto opanowuje swój język, jest roztropny (Przyp. 10,19).

Kto oszczędza swych słów, jest rozsądny, a kto zachowuje spokój ducha, jest roztropny (Przyp. 17,27).

Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka, lecz to, co z ust wychodzi, to kala człowieka (Mat. 15,11).

Jeśli ktoś sądzi, że jest pobożny, a nie powściąga języka swego, lecz oszukuje serce swoje, tego pobożność jest bezużyteczna (Jak. 1,26).

Nie bądź prędko w mówieniu i niech twoje serce nie wypowiada śpiesznie słowa przed Bogiem, bo Bóg jest w niebie, a ty na ziemi. Dlatego niech twoich słów będzie niewiele (Kazn. 5,1).

Z powyższych tekstów wynika, że przed każdym publicznym wystąpieniem, warto dobrze się zastanowić, co chcę przekazać. Każda wypowiedź, a zwłaszcza publiczna związana jest z dużą odpowiedzialnością za każde napisane, czy wypowiedziane słowo. Pan Jezus tak kiedyś o tym powiedział:

A powiadam wam, że z każdego nieużytecznego słowa, które ludzie wyrzekną, zdadzą sprawę w dzień sądu. Albowiem na podstawie słów twoich będziesz usprawiedliwiony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony (Mat. 12,36-37).

Adam Szczepański

[Teksty biblijne pochodzą z Biblii warszawskiej]

Autor: Adam Szczepański

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl